

Θεέ μου, κανένα καλό δεν έχω κάνει επί της γης.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Ο Μέγας Βασίλειος σε μια ευχή – που λέγεται στην ενάτη ώρα, με την οποία τελειώνουν οι ακολουθίες της ημέρας, και αρχίζει πλέον η καινούργια μέρα με τον εσπερινό – έχει τη φράση «εξέλιπον εν ματαιότητι αι ημέραι ημών». Και κάθε μέρα ο Μέγας Βασίλειος μας βάζει να λέμε ότι «εξέλιπον εν ματαιότητι αι ημέραι ημών».

Είναι πολύ μεγάλο πράγμα να σταθεί κανείς έτσι, να δει έτσι τα πράγματα και να πει: «Έχασα τον καιρό μου, Θεέ μου. Έχασα τις ευκαιρίες. Άφησα τις ώρες μου και τη ζωή μου και πέρασαν στη ματαιότητα. Δεν έκανα τίποτε».

Δεν πειράζει να πει κανείς έτσι. Δεν πειράζει να τα δει κανείς έτσι τα πράγματα, αρκεί να μην υπάρχει μέσα η απογοήτευση, να μην υπάρχει σ' αυτά κάτι αρρωστημένο, αλλά να τα λέει κατά υγιή τρόπο. Διότι, προσέξτε· δεν λέει ψέματα κανείς την ώρα που θα πει ότι πέρασε η ζωή του εν τη ματαιότητι, ότι δεν έκανε τίποτε. Αυτή είναι η αλήθεια. Να το προσέξουμε.

Θα μας βοηθήσει πάρα πολύ στο να αρχίσουμε να σκεπτόμαστε έτσι και να βλέπουμε σωστά τα πράγματα η ζωή των αγίων. Οι μεγαλύτεροι άγιοι δεν δυσκολεύονται καθόλου να αισθάνονται ότι είναι οι μεγαλύτεροι αμαρτωλοί. Δεν δυσκολεύονται καθόλου να λένε αυτό που λέει ο Μέγας Βασίλειος στη θεία Λειτουργία του, στην ευχή πριν τον

καθαγιασμό: «Ου γαρ εποιήσαμέν τι αγαθόν επί της γης». Και δεν λέει ψέματα εκείνη την ώρα ο άγιος. Λέει την αλήθεια.

Εμείς, πώς κόλλησε το μυαλό μας ότι κάνουμε τούτο, κάνουμε εκείνο, και δυσκολευόμαστε να πούμε ότι δεν κάναμε κανένα καλό πάνω στη γη. Ή, αν το πούμε καμιά φορά, μοιάζει σαν να κάνουμε χάρη σε κάποιον και το λέμε. Δηλαδή να, λέμε ψέματα, αναγκαζόμαστε να πούμε ψέματα ότι δεν κάναμε τίποτε. Ενώ οι άγιοι το λένε με άνεση και δεν λένε ψέματα.

Διότι, προσέξτε· πράγματι ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει τίποτε. Ο ίδιος ο Κύριος είπε: «Χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» (Ιω. 15:5). Τίποτε. Δεν λέει: «Θα δυσκολευτείτε, δεν θα μπορέσετε να κάνετε πολλά πράγματα χωρίς εμένα», αλλά λέει: «Τίποτε δεν μπορείτε να κάνετε χωρίς εμένα».

Έτσι λέει ο Κύριος. Και το βλέπουμε αυτό στη ζωή των αγίων, οι οποίοι και θαύματα κάνουν και έχουν πλήρη συναίσθηση, πλήρη συνείδηση ότι είναι ο Θεός που εργάζεται δι' αυτών, είναι η χάρη του Θεού που ενεργεί δια μέσου αυτών, και γι' αυτό, όπως είπαμε, δεν υπερηφανεύονται οι άγιοι ούτε πάει το μυαλό τους ότι αυτοί κάνουν το θαύμα.

Εκείνο λοιπόν που μπορεί ο άνθρωπος να κάνει είναι να βλέπει αυτή τη ματαιότητά του, να βλέπει πόσο χάνει τον καιρό του, πόσο αρνητικός είναι, πόσο δεν είναι σωστή η στάση του απέναντι στον Θεό, να βλέπει πόσο χαζεύει από δω κι από κει, πώς ξεμωραίνεται, πώς ξεχνιέται, και να έρχεται σε μια συναίσθηση και να βλέπει λίγο την αλήθεια του εαυτού του, να βλέπει λίγο την αλήθεια του Θεού.

Αυτό μπορεί να κάνει ο άνθρωπος και έτσι να παραδίδεται στη χάρη του Θεού, για να ενεργεί ο Θεός. Τότε πολλά καλά θα γίνουν μέσα μας. Θα γίνουν πολλά καλά, αλλά θα τα κάνει η χάρη του Θεού. Όπως επίσης γύρω μας πολλά καλά θα γίνουν από μας, αλλά θα τα κάνει η χάρη του Θεού.

Δεν ψεύδεται λοιπόν ο άγιος, όταν λέει: «Ου γαρ εποιήσαμέν τι αγαθόν επί της γης». Εμείς πιο έξυπνοι είμαστε από τους αγίους; Πιο καλά εμείς καταλαβαίνουμε από αυτούς;

Πώς όλοι αυτοί, χωρίς καμιά εξαίρεση, έχουν αυτή την πεποίθηση, ότι είναι οι μεγαλύτεροι αμαρτωλοί, ότι κάνουν τα μεγαλύτερα λάθη, ότι δεν έχουν κάνει κανένα καλό επί της γης και ζητούν το έλεος του Θεού και συνεχώς αισθάνονται την ανάγκη να μετανοούν, να επιστρέφουν στον Θεό, να παρακαλούν τον Θεό να τους δεχτεί, να τους συγχωρήσει;

Ποιοι είμαστε εμείς οι οποίοι κινούμαστε επάνω σε εντελώς άλλη γραμμή και έχουμε εντελώς άλλο πνεύμα; Ποιοι είμαστε εμείς; Εκείνο που μένει λοιπόν στον άνθρωπο είναι να μετανοήσει.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Συνάξεις Δωδεκαημέρου”,
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, β’ έκδ. 2016, σελ. 354.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>